

LLETRES NUEVES

Cartes a Haendel

A Georg Fiedrich Haendel, 1685-1759

Carta 1ª

Enchipáu cola to primer sonata pa óboe
nun escaezas a los qu'agabitaron pa lo que
güei yes.
Subes comu espluma na fola. Arrinques de la
tierra sones de maxa, poro, pídote prudencia;
la nobleza ye buxa y engafenta l'arte de la música.
Pon les perres, sí, pero ello nun da patente de
corsu pa manexar a un mayestru comu tú.
Has sobrevivir al esiliu irlandés.

Carta 2ª

Namái unes pallabres pa date la norabona:
Giulio Cesare, Rodelinda, Scipione, Admeto.
A eso llámolo yo tocar el cielu coles manes.
Bon tastu.
Meyor oyíu.

Carta 3ª

Quixi apalpuñar la música qu'inundaba
la estancia. Aprehender pa mi les notes de la oratoria
d'*El Mesías* y alluéu sentame al delláu del
alumno y mayestru de Zachow.
Quiciabes nun intre consiguí'l mio propósiu.
Dexé esnalar llibre'l maxín p'allegame xunto al
vieyu Haendel, ciego, torpe, feble.
Maxestuosu siempre.
Compartí'l so caberu *Mesías* mentantu elli elevaba
los sos güeyos y tratava de caltener el ritmu cola
so mandrecha. Ayenu a min, cansáu.

Despidida

Siete díes dempués, na cai Brook morría Haendel.
Un sieglu dempués Charles Dickens yera entarráu na
mesma tumba ¿Casualidá o causalidá inevitable?

Estimáu Haendel, a min, comu a ti, siempre me
prestó más Teodora qu'*El Mesías* pero, tuya foi la culpa.

XICU MONTESERÍN

Villella

Custóume trabayu llogar
los artos tabasaban el camín
paez que naide yá nun pasa por allí
ya entós miréi ya nun taban las nuses castañalonas
nas que nos abellogamos tantas veces.
Fradáronlas. Nun tán, sólo quedan los tueros.
Sentí comu si me fradaran a mi con ellas
Entós acurdéime de ti
siempre tú na miou alcurdanza.

L·L·UIS MIGUEL FERNÁNDEZ

País

Frayáu, abondo frayáu
mírome nel espeyu la vida
alcuéntrome frayáu ensin xixa
¿A ú tán los vieyos enfotos?
¿A ú ta'l país que suañamos?
¿A ú ta'l país que díbemos facer?
Güei yá nun queda un res...
Solos tú ya you nesti país ermu.

L·L·UIS MIGUEL FERNÁNDEZ

Señardá

Adulces déxase llover
seique la nublina nun vei llevantar güei
detrás de la ventana sientu'l pingar del mazaneiru
nel camín.
Qué llonxe quedan agora aquellas mañanas
nas que sentíamos canciar los páxaros ya salíamos
a la ventana pa ver los rellumos del sol nas fueyas
moyadas pola rousada la nueite.
Agora que la nueite nun quier dise ya esta trupa nublina
del tiempu embúrriame nun séi ónde
¿Sedrá verdá que nun hai torna?
¿Qu'examás tornaremos ver los rellumos del sol?
¿Nin dir pescar al regueiru nin xugar en Maricalva?
Yo sigo aquí, esperando qu'escampe la nublina
ya que tú volvas.

L·L·UIS MIGUEL FERNÁNDEZ

Res

Un home
un nome
un número
(esquecíu)
una parola
(ausentida)
una fuesa.

N.D.R.

Nun sé si perdí'l tiempu

Aporto ensin nada,
Amor míu, a los alborceres.

Paséme la vida
arrequegando aquellos
besos que nun yeren de to.

RAMÓN CASTELLTORT*

Patries

Una tierra dizte: “En min ñaciste.
El to coral pertenezme”

Otra tierra dizte: “En min viviste
y vives. Yo ficite y yes de mio”

Pero hai otra tierra más fonda
que nun diz res, que nun diz res: espera.

ANTONIO PÉREZ ROLDÁN*

---

* Torna de *Xosé Lluis Campal*.

Poema

Dios nun ye exemplu,
y l'home, tovía menos,
y, pa nada, el tiempu.

Exemplu ye un tigre
una flor
o'l vientu,

y, sobre too, un espeyu.

JESÚS ANTONIO ROJAS*

Poema

Nun sé de qué forma
tendría que dicite
que yá nun lleo libros
nin bebo café peles mañanes.

Pos sigo ensin afayar
el to nome
nes páxines caberes
de la guía mariella.

VIDAL ÁNGEL GARRIDO*

L'amor ye lo importante

L'amor ye lo importante.
El sexu, secundario.
Pue ser lo mesmo
o cosa destremada.
L'home nun ye animal
sinón carne intelixente,
y amalecida, cási que siempres.

FERNANDO PESSOA*

---

* Torna de Xosé Lluís Campal.

En tu all d'ar mor

A tlantel da aodoù da istor ha da hin
Sebezus uhelder da grec'hioù er gevred
Talvoudus teñzorioù kuzh da greñvlec'hioù kozh
Uhelvrudet da gezeg dibar ha digabestr
Rust toennoù balan da dier 'tal' lennoù
I llur da c'hrignoloù kinklet 'giz ilizoù
Enorus stourm da bobl' vit gounit he gwirioù
Somn ha bev c'hoazh da yezh ha da sevenadur.

GWENAEL EMELYNOFF*

Al otru llau de la mar

*Atlánticos les tos costes, la to hestoria y el to clima
Ablucante l'altor de los tos montes al sudeste
Valioses les ayalgues ascondíes de los tos castros antigos
Famosos los tos caballos únicos y ensin apareyos
Toscos los teitos d'escoba de les tos cases cabu los llagos
Illustres los tos horros ornaios comu ilesies
Honrada la llucha del to pueblu por ganar los sos drechos
Afitaes y vives aínda la to llingua y la to cultura.*

---

* Torna de Dubardu Puente.

Al otru llau de la mar

*Barrúntase detrás del finxu'l cielu,
Referencia estimable del llinaxe
Espiral y de gaites y de soles.
Illustre nieta de mio mesmu güelu.
Zaramicando, alviértese'l mensaxe
Hermanible qu'esnala so les foles.*

DUBARDU PUENTE*

En tu all, d'ar mor

He raksantout a reer a-drek an dremmwel
Dave enorus d'al lignez
Troellenn a viniawoù ha heolioù
Merc'h vihan illur ma zad-kozh-me
En ur zamserriñ an daoulagad e verzer ar c'hemennad
Breurel o nijal war-c'horre ar gwagoù.

---

* Torna de Gwenael Emelyanoff.